

A becsapódás előtti pillanat

...

láthatatlanná válni
a tükrök seregében

már mind használatban volt

a tó fenekén
tükröződni
de sose verődni vissza

a felszínen

zománcát kézzel törni át
körömmel simogatni meg

nem száradni ki többé

megbocsátani a testnek a bőrt

elveszett tűk
felperzselt fű
napeltolódás

üvegbe küldött visszhang

...

Radoslavnak hálával

nyomok
melyeket a tapintás hagyott
zuhanás közben

így találni meg az utolsó falat
és megállni

így találni meg az utolsó falat
és megállítani

leszalad a biztonság szeme

a torokban
hajcsomó

háló föl nem fogja

...

milyen nyelvet választani

hogy ahogy
forog
mindenki értse a térben

félrerúgom a széleket
a testek nem reagálnak

a középén áthajolva
hajítom el a követ
a becsapódást nem hallom

zsibbad az író kéz
hámlik a bőr

...

áttetsző mélység
nehéz fedél

örökre elválasztva
karnyújtásnyira

...

elhagy
minden egyes új pont
visszatért a lábak közé

fehér fedi a fehéret

az ujjaktól a testig
visszaomol a gyökérbe

a hasadékot keresi

kitépvé a növekedés folyamatából
a kesztyűben rekedt homokkal azonosítva
olajba mártva

...

amióta csak emlékezni tudok
az ajtóban állsz
összekeverem arcod a hátaddal
milyen gyengédek a késhez

hosszas várakozás
érkezés távozással

cserepekből rakom ki a visszaverődést
még mindig nem látom magam benne megtöbbszöröződve
téged sejdítlek

a tükör helyére engem akasztottak

Csehy Zoltán fordítása

Derek Rebro: költő, irodalomtörténész, a *Glosólia* című lap főszerkesztője. Itt közölt versei az *Okamih pred dopadom* (Becsapódás előtti pillanat, 2009) című kötetéből valók. Irodalomtörténészként a szlovák nőköltészet, a nő-, illetve férfiképek alakulástörténetével, a biológiai és a társadalmi nem viszonyával foglalkozik, több kiváló monográfia szerzője.